

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy órára . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádosy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Elsatnyult generáció

A sorozások megtörténte után mindenütt a stereotyp panasz hangzik: minő satnya, minő gyenge testalkatu a mai ifjuság, mely sorozás alá került. Való igaz, hogy az ujonczozás eredményei elszomorítóak, majdnem megdöbbentők. Való igaz, hogy e tekintetben joggal lehet hivatkozni a régi jó idők tapasztalásaira, mikor majd minden legényt megnyirtak sorjába, a hogy oda állott a mérték alá és a hogy az orvosok megtapogatták, kopogtatták a mell és oldalsontjait. Hisz ennek előtte rendszeren úgy esett meg a sorozás, hogy csupán az első korosztálybeliekből telt ki az egész ujonczjuttalék, sőt telt közülök még a póttartalékba is.

Ma esetleg a 4-ik korosztályt kell segítségül hívni, hogy az ujonczjuttalékot kivasalják, a mi rendkívül hátrányos dolog a társadalomra. Mert a kik már átettek három sorozáson, azok el is foglalták helyüket a társadalmi életben, állandó existenciát és mellé családot is alapítottak, melynek köréből váratlanul ragadja ki őket a véradó leszolgáltatásának már túlhaladottnak vélt kötelezettsége.

Megdöbbenéssel kérde a társadalom, mi ennek az oka és mik lesznek a következményei?

Az okot két irányban kell keresni. Egy az, hogy a közös hadsereg csapatjainak tényleges állományát egyre fokozzák a helyett, hogy apasztanak, a mivel ellentétben még szigorubbá tették az ujoncz vizsgálás mértékét, hogy a mostoha honvédségnek is maradjon legalább számszerint elég ujoncz-anyag. A másik az, hogy az ujonczozás alá kerülő legénység tagadhatatlanul satnyább ma, mint volt évek előtt, amit a sorozásra felvonuló legények egyszerű megsemmisítése által sajnosan konstatálhat bárki minden orvosi szakképzettség nélkül.

Éretlen, fejletlen, törpe legénykéek egész tömegét képezte az ujonczozásra berendelt fiatalság. Szinte hihetetlennek tetszett, hogy ezek a vézna gyerkőcök már 20-ik évüket érték el, ha hiteles anyakönyvi kivonatok nem tettek volna róla tanu-

ságot, hogy de bizony, az ujonczanyag ilyen és nem más forma.

Megérdemelne ez a dolog, hogy hivatott emberek behatóan foglalkozzanak vele. A Dunántul népe például nem termelt átlag óriásokat, nem voltak e vidéken tulnyomó számmal azok a szűz, vállas legények, kikben némely generális urnak oly nagy kedve telik. De a zömök, izmos, dunántuli legény jó katona volt mindig gyalogosnak, huszárnak egyaránt és a magyar legénységről mindenkor dicsőreleg szólt a szakvélemény, jóllehet a nemzetiségű és hajlamu tiszték szívük szerint nem valami tulságosan szerették is a magyar fiukat.

Honnét ered hát egyszerre, egy pár év óta ez a lesújtó visszaesés?

Azt hisszük, közel járunk a találó igazsághoz, ha ennek okát egyfelől a kereseti és élelmezési viszonyokban, másfelől pedig a közegészségügyi intézkedések teljes hiányában, avagy könnyelmű elhanyagolásában keressük.

Oly szigorúak évek óta a földműves emberek és iparosok élet viszonyai, hogy azoknak kézzelfogható kihatása van a gyermekek testi fejlődésére. A földműves kénytelen gyermekek kora ifjuságában nehéz munkára szoritani, kellő élelmezésről pedig épenséggel nem gondoskodhatik. Sok szegény falusi gyerek, de városbeli is úgy nő fel egészen a katona sorig hogy hust csak nagy ünnepeken eszik és szalonnát is ritkán. Ehhez járul a rendszertelen és a testi fejlődésre nagy mértékben hátrányos életmód: tulfeszített munka az aratás idején, helytelen és igen sok esetben korhely élet egész télen át, nem is szólva azokról a testi gyöngeségekről, melyeket a gyerek egyrészt már születésekor hoz magával, miután az anya sem táplálkozhatik kellőleg és szintén tulfeszített munkában kinlódja át azt az időszakot, melyben nyugalomra, kényelemre és mindennek fölött megfelelő táplálkozásra volna szüksége.

És a gondozás sem épen példás, melyben a nép gyermeke részesül. Miként születéséhez, úgy a csecsemő és gyermekkorához is a nyomor, a szükség fűződik elválaszthatatlanul. Nemesak hogy nem táplálják erőteljesen, de nem is ügyelnek, nem

is vigyáznak rá. És ha a szegény gyermeket elcsigázza a sanyaruság, ha a természet megboszulja magát rajta a hiányos gondviselésért, a szülők ritkán vagy épen nem veszik igénybe az orvosi segílyt, engedik a bajt öregbedni, míg nem megtámadja a szervezetet.

Igy nőnek fel aztán azok az ujonczjelöltek, kiket bevonulni látunk a sorozó helyre.

Nagy kötelesség az, miket ezek a szomorú tapasztalások az államra és a törvényhatóságokra rónak. Nevelni kell a népet, hogy gyermekeit nevelni tudja. Főképen pedig az egészségügyi teendőket nem szabad elhanyagolni.

Mert bár újabban Hieronymi foglalkozik ugyan a közegészségügy rendezésének kérdésével, de azért a belügyminiszterium és alantás közegei felől megtehetik a községek bátran, hogy a nép egészségi érdekeivel nem törődnek egy fikarczynit sem. Bizony bizony, ha ez állapotokon nem javítanak, de mielőbb, nem sokáig fogják már rólunk mondani, hogy harezias nép vagyunk. Sőt elfelejtik ma-holnap még a tudósok is, hogy harezias nép voltunk.

Hirek.

— (A pécsi Kossuth-szobor bizottság ülése) vasárnap d. e. 10 órakor kezdődött a városi közgyűlési termében Erreth János országgyűlési képviselő bizottsági elnök elnöklete alatt. Elnök először is üdvözlö a szép számmal megjelent bizottsági tagokat s köszönetét fejezi ki megjelenésükért s jelentést tesz a múlt ülés határozatainak végrehajtásáról, továbbá arról, hogy 115-en jelentkeztek a felhívottak közül helybeliek és vidékiek, a kik lelkesedéssel vállalták el a bizottsági tagságot. Többen a felhívottak közül hivatali elfoglaltság, vagy egészségük megrongált állapota miatt a tagságot nem fogadták el, de hajlandóknak nyilatkoztak a gyűjtések eszközésére. Az értekezlet a bejelentést tudomásul vevén, a nagy bizottságot megalakította. Társelnökül megválasztották Aidingger János kir. tanácsos, polgármester és Szily László megyei alispán. Jegyzőül pedig: Pleininger Ferencz, Nendtvich Andor és Rónaky Kálmán dr. — Németh József indítványára elfogadtattott, hogy a gyűjtés módzatainak megállapítására, keresztülvitelére és ellenőrzésére, nemkülönbön a szoboralap javára

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Szerelmi perpatvar.

Irtta: Lateau Pál.

Midőn Gerard ur, a vizsgálóbíró, egy reggel irodájába lépett, szemé egy aktacsomón akadt meg, a melyre kék plajbászszal ez volt írva: „Nagyon sürgős!“

Leoldozta a zsineget, kezébe vette a felül fekvő aktát, az auteuili rendőrbiztos jelentését és a következőket olvasta:

„Ma éjjel egy halász a Szajnából egy látszólag fiatal és elegáns öltözötű nő hulláját huzta ki, a melynek balmellén mély seb tátongott. A nő arcvonásai a vízben történt hosszas ázás következtében teljesen felismerhetlenekké váltak. Zsebeiben sem leveleket, sem más egyebet nem találtak. Az egyetlen, jel, a mit rajta találtak, a fehérneműjébe varrt L. V. kezdőbetűk. Az orvosi láttelelet azt állítja, hogy a nő kés- vagy tördfés által meggyilkoltatott s aztán a vízbe hajtatott. A meggyilkolt nő személyazonosságának megállapítására megindított nyomozás eddig eredménytelen maradt.“

A második aktadarab, melyet a vizsgálóbíró kezébe vett, egy levél volt, melyet a párisi helyőrség egy magasrangú tisztje mintegy két héttel ezelőtt intézett a rendőr prefektushoz, tudatván, hogy leányának angol nevelőnője hirtelen eltűnt.

„A mig Volney Lucy kisasszony családom körében volt — így végződött a levél — a legcsekélyebb okom sem volt panasza. Eltűnése napján az

estszürkület beálltakor távozott, hogy bevásárlásokat tegyen s azóta nem jött vissza. Hogy mi lett belőle, azt eddig sem sikerült megtudnom.“

Az aktacsomóban volt továbbá egy hivatalnoknak letartóztatásáról szóló jegyzőkönyv. Az illetőt Berteux Raoulnak hívták, a kit néhány estén a tábornok palotája környékén láttak, s a ki többizben tudakozódott Volney kisasszony után.

„Huszonnégy órával a hulla felfedezése után elfogatván — így hangzott egy másik jelentés, a fiatal ember minden tétozás nélkül bevallotta, hogy ismerte Volney kisasszonyt s szándéka volt őt nőül venni. Megengedi továbbá, hogy Volney kisasszony fel akarta bontani viszonyukat, miközben heves perpatvar volt köztük. Ez a tény, kapcsolatban a többi körülményekkel, feljogosít arra a feltevésre, hogy a Szajnából kihuzott hulla Volney Lucy kisasszony-nal azonos és hogy Berteux Raoul a gyilkosa.“

Miután a vizsgálóbíró végigolvasta az okmányokat, csemetett s parancsot adott, hogy vezessék eléje a vádlottat.

Pár percczel később a fogházfelügyelő kíséretében belépett egy nyílt tekintetű, nyájas arczkifejésű s igen rokonszenves külsejű fiatal ember.

A bevezető kérdések után, melyre Berteux Raoul nyugodtan s udvariasan válaszolt, hozzáfordult a vizsgálóbíró.

— Tudja ön, hogy minő bünténnyel vádolják?
— Tudom uram.
— Micsoda bizonyítékokat hozhat fel ártatlansága mellett?

A vádlott rövid ideig hallgatott, mintha összeszedné magát s végre azt mondta:

— Semmit.

A vizsgálóbíró, a ki a mentegéti kísérletek egész halmazát várta s már elkészült annak czáfolatára, meglepetten nézett fel.

— Ön tehát bűnösnek vallja magát?

— Ha kívánja . . . igen.

— Hogyha én kívánom?! . . . Ugy látszik, ön bolonddá tart engem . . .

— Isten ments . . . De hát mit válaszoljak? . . .

Megöltek egy nőt s azon gyanu alatt, hogy én öltem meg, elfogtak. Ha az a gyengéd szerelem, melylyel Volney kisasszony iránt viseltetem, szeplőtlen multam és a nevelés, melyben részesültem, nem elég mentő ok, akkor minek is védekezem?

— Én csak igazolását óhajtottam hallani.

— Nincs semmim. Nem sikerült megállapítani, hol és mikor követték el a tettet, következképp lehetetlenség alibit bizonyítanom.

— Az egész tényállásnak nyílt feltárása talán meggyőzne engem arról, hogy nem ön a gyilkos.

A vádlott a vizsgálóbíró minden buzdítása és figyelmeztetése daczára hallgatott.

De hirtelen úgy látszott, hogy eddigi önuralmát elvesztette. Könnyekre fakadva egy székre roskadt s elfojtott hangon mondá:

— Nincs több mondani valóm!

— Vigyázzon magára! — kiáltá a vizsgálóbíró. — Egy ily nyilatkozat egyértelmű a vallomással.

Ám legyen, — viszonzá Berteux Raoul hevesen, miközben felállt. — Kérem, vegye jegyzőkönyvbe, a mit önnek mondok . . . Én szerettem őt s ő megesküdött, hogy nőm lesz. — Az utolsó pillanatban, azaz néhány nappal az esküvőnek megállapított határidő előtt, visszavette ígérétét. Könnyeim, esdek-lésem nem indították meg . . . Ez a dacz kimondha-

ünnepek, felolvasások stb. rendezésére a nagy bizottságból egy szűkebb bizottság alakították. A szűkebb bizottság a következőképpen alakítottatott meg: Zavaros Péter és Littke József társelnökök elnöke alatt, Blauhorn Antal, Brázay Kálmán, Dischka Győző, Dobszay Antal, Egry Béla dr., Herbert János, Jeskó Lajos, Kelemen Mihály dr., Kindl József, Koszits Kamill, Lutz István, Majorossy Imre, Országh Lajos, Ótocska Géza, Olaszi Gábor, Perls Armin dr., Pap József, Pap Zsigmond, Reberics Imre, Sey Lajos, Schwabach Zsigmond, Szauter Antal, Schutt Vilmos, Szuly János, Schapringer Gusztáv, Reeh György, Tamásy Ferencz, Weiller Nep. János, Vaszary Gyula, Zalai Mihály, Zsolnay Vilmos. Ezen bizottsághoz a három jegyző is beosztott és Zavaros felszólalására, Erreth János kijelentette, hogy kötelességének tartja a bizottságot feladatában támogatni. Ezután elnök előterjeszti Szieberth Nándor indítványát, a mely szerint a szoboralap javára egy rózsza-kiállítás volna rendezendő beléptidjakkal. Az idei rózsatermés gyönyörűnek ígérkezik, a rendezés költségei sem rugnának nagyra, a közönség pedig az ily kiállításokat kedvvel látogatja s így ez szép jövedelmet ígér a szoboralap javára. Az értekezlet az indítványt elvből elfogadván a kiállítással a végrehajtó bizottságot bízta meg. Krasznay Miklós dr. célszerűnek tartaná, ha a szobor kiviteli tervének megállapítására és a szobor helyének kiszemelésére már most küldetnék ki egy műszaki bizottság. Zsolnay Vilmos pártolja ez eszmét már csak azért is, mert a közönség is nagyobb kedvvel adakozik, ha értesül, milyen arányu szobor létesítése van tervbe véve s nem volna helyes, ha az utolsó perczben elhamarkodnák a dolgot. Piacsek Gyula korainak tartja a műszaki bizottság megválasztását, míg nem tudjuk, milyen összeg áll rendelkezésre. Pap József elfogadja Krasznay indítványát s a műszaki bizottság teendőit szintén a megválasztott végrehajtó bizottságra kéri ruháztatni. Perls Armin dr. szintén korainak találja a műszaki bizottság megalakítását, mert a helynek megválasztása a szobor arányaitól függ, ez pedig az összegyűlendő pénzügyi nagyságától s mivel huzamos időre van szükség a szobor létesítésére, van még elég idő az alkalmas hely kiszemelésére. Erreth közvetítő indítványára határozatba ment, hogy a műszaki bizottság a legközelebbi nagybizottsági ülésen, mely 2 havi időtartamon belül lesz megtartandó, alakítsák meg, mert addig a gyűjtés folyamáról némi tájékozást lehet szerezni a végeredmény felől. Piacsek indítványozta, hogy ne csak egyszer s mindenkorra történő hozzájárulás fogadtassék el, hanem bizonyos tetszés szerint meghatározható évi járulékok aláírása is lehetővé tétessék. Záray Károly dr. úgy véli, hogy a gyűjtést most azonnal kell foganatosítani, s nem kell a lelkesedés lelohadására várni. Kéri a gyűjtővevők és az adakozásra való felhívások sürgős kibocsátását. Hogy pedig az adakozás szét ne szivároгjon, a hatóságok, intézetek s testületek fölkendők lennének, hogy az általuk eddig gyűjtött összegeket a pécsi Kossuth-szobor alap javára fordítsák. Együttal a pénz kezelésére vállalkozó pénzintézet fölkéressék, hogy a befolyandó összegek után a hazafias célra való tekintetből a

szokásosnál valamivel magasabb kamatot adjon. A bizottság ezen indítványokat elfogadta s fölkérte a kiküldött végrehajtó bizottságot, hogy a gyűjtővevők s fölhívások kibocsátása ügyében minél előbb ülést tartani sziveskedjék.

Ezzel az ülés az elnök elterjesztésével feloszlott.

A végrehajtó albizottság csütörtökön d. u. 3 órakor a városház közgyűlési termében tartja meg első ülését, melyben a gyűjtő iverk kibocsátásának és a rózsza-kiállítás rendezésének módozatai fölött foglaltározni.

— **(Jótékonyág.)** Dulánszky Nándor dr. megyés püspök a mohácsi r. k. hitközségnek az építés alatt levő két új tanteremhez segély gyanánt 500 frtot küldött.

— **(Az új színház falai.)** A helybeli kormányparti lap a P. U. f. hó 6-iki számában „Dél a színház” című közleményében megkísérli demantálni lapunk mult számában közölt ama hírlinket, hogy az új színház falai repedeznek. Nevezett lap demantije azonban csak megerősíti állításunkat, mert hiszen maga is elismeri, hogy a mérnöki hivatal csakugyan megtette jelentését a falak repedése ügyében. De megerősíti hírlinket a „Pécsi Napló” is, mely ugyancsak f. hó 6-iki számában a következőket írja: „A mérnöki hivatal észrevéve, hogy az új színház lépcsőházában a ventilátoroknál s egyébütt mintegy 2—3 méter hosszú és 2 cm. széles repedések vannak, nyomban jelentést tett a tanácsnak, jelezve a fenyegető veszélyt s kérve a tanács sürgős intézkedését. A város tanácsa haladéktalanul fölszólította Steinhardt budapesti építőcéget, hogy jelenjék meg a megejtendő műszaki vizálatra.” Már most ki fogja elhinni a P. U.-nak, hogy a repedések jelentéketelenek? Ha nincs veszély, akkor miért tett sürgős jelentést a mérnöki hivatal, kérve a sürgős intézkedést? Ha pedig előre látott valami, a minek be kell következnie, mint a P. U. elhitetni szeretné, akkor mire való egyáltalán jelentést tenni? A mérnöki hivatal jelentését nem lehet elmagyarázni. A dolog úgy áll, mint a mérnöki hivatal jelentése állítja. Ez az autentikum. A bejelentést előidéző jogi természetű ok éppen az, hogy a mérnöki hivatal az ügy mibenállásának földerítésével el akarja magáról háritani a felelősséget. A mi pedig a Szepessy szoborra vonatkozó megjegyzését illeti a P. U.-nak, csak nézze meg jól azt a szobrot, megláthatja még most is azokat a bizonyos repedéseket.

— **(A közönség figyelmébe.)** Egy igen helyes postai intézkedésről adunk értesítést, a mi által lehetővé van téve az ajánlott leveleknek egész napon át való földadása. Ugyanis folyó hó 11-től azaz péntektől kezdve a helybeli posta és távirtda hivatalnál a levélpostai küldeményeknek felvételi ideje meghosszabbított, még pedig reggel 8 órától esti 9 óráig megszakitás nélkül. Ennélfogva ajánlott levelek jelzett időközben felvételnek 8 órától 12 óráig és 2 órától 6 óráig az eddigi e célra levő helyiségben; 12 órától 2 óráig és 6 órától 9 óráig pedig a táviratok felvételi helyiségében.

— **(Athelyezés.)** Novák János, a 44-ik gyalogezrednek Kaposvárott állomásozó egyik századosa, Pécsre helyeztetett át, mint a 13-ik század parancsnoka.

— A mint látja, uram, nem, különben aligha lenne szerencsém itt állani ön előtt.

— De hát ki az a nő, a kit a Szajnából kifogtak?

— Azt valóban nem tudom... Ime papirjaim, — ezekből meggyőződhetik személyazonosságomról.

— De Berteux Raoul önbeismerést tett.

— Akkor hazudott.

— De hát miért, mi célból?

— Azt nem tudom s nem is sejtem. Hivassa fel, talán megmondhatja önnek.

A vizsgálóbíró rögtön intézkedett a vádlott elővezetése iránt. Csaknem egy teljes órában telt, míg Berteux megérkezett. Időközben Volney Lucy elbeszélte, hogy egy féltékenység miatt keletkezett perpatvar folytán szakítani akart Raoullal s legokosabbnak hitte, ha nyomtalanul eltűnik. E végből minden jel hátrahagyása nélkül a vidékre szökött egy régi, benső barátéhoz. Véletlenül és pedig már jó későn kezébe jutott egy újság, melyből arról a veszélyről értesült, melyben Raoul ő miatta lebegett. S most azért sietett ide, hogy jóvá tegye a rajta elkövetett igazságtalanságot.

A fiatal ember beléptekor karjaiba vetette magát s bocsánatért esdett. Raoul megindultan szoritotta őt keblére s így szólt:

— Tudtam, hogy nem enged elveszni.

— De hát miért vallotta magát bűnösnek? — kérde a vizsgálóbíró.

— Mivel ezt az egyetlen eszközt láttam csupán, mely Lucy-t visszatérésre bírhatja, — viszonzá a fiatal ember.

Nemrég ment végbe Raoul és Lucy esküvője.

A mi a Szajnából kifogott hullát illeti, nem sikerült annak kilétét megállapítani s az ügy „fügőben” maradt, a hogy a jogászok mondani szokták.

— **(Az egyházmegyéből.)** Svertsits Domonkos a karmelita rend noviciátusát elhagyván és az egyházmegyébe visszatérván, Abaligetere küldetett segédlelkésznek; Rudolf Mátyás pedig Abaligetről Mozsóra. Dulánszky Nándor dr. megyés püspök május 4-én Pósgyáz József oldalkanonok kíséretében a reggeli gyorsvonattal a főrendiházi ülésekre Budapestre utazott, hol valószínűleg az egész hetet fogja tölteni.

— **(Az alispán sajtópere.)** Tegnap teljesítette a pécsi kir. tszék vizsgálóbírája Szily László alispánnak Kovács István György elleni sajtópereben a sajtóügyi vizsgálatot. Kovács az ismeretes röpiratért a felősséget elvállalta, az abban foglalt sértő kifakadásokat akkori igazgatott kedélyállapotával indokolta s ezeket vissza is vonni hajlandó; a röpiratban foglalt ténybeli állításokat azonban most is fenntartja, azok bebizonyítását megengedni kéri s ily bizonyítékok beszerzésére az adatok mágjelölésével a vizsgálóbíró fel is kérte.

— **(Hymen.)** Scheidl Gyula villányi tanító eljegyezte Reiter József dályoki földbirtokos leányát.

— **(Az őrmester, a trombitás és az asszony.)** Nem szokatlan dolog már az életben és szundarabokban, hogy a férj elmegy hazulról ügyes bajos dolgai elintézésére s midőn valamely közbejött véletlen miatt nem várt időben haza kerül, azt tapasztalja, hogy fel van szarvazva. Így járt szombaton M. honvéd őrmester is. Reggel kiment a gyakorlatra, miután feleségétől, kit rajongva szeretett, a legérzékenyebben vett búcsút. A feleség egy-egy könyecsképet is elhullatott s az őrmester eltávozott. Amde mi történt? Az időjárás olyan rosra fordult, hogy a gyakorlatot be kellett szüntetni. Az őrmester hangosan dobogó szívvvel vágtatott haza, hogy meglepje hü élete párját, de alig nyitott be a szobába, ő reá várt meglepetés, még pedig olyan, a mely sok ideig nem fogja vele elfeledtetni, hogy az asszony álnok és csalfa lény. A hü feleség ott volt — a trombitás karjaiban. Az őrmester iszonyut káromkodott s rut megcsalátása miatt érzett elkeseredésében neki rontott a trombitásnak, hogy saját kezeivel fojtsa meg a csábitót. A trombitás azonban fürge legény s miután az asztalon egy pillanat alatt keresztül ugrott, a nyitva maradt ajtón futásnak eredt, szem előtt tartván ama régi közmondást, hogy szegyen a futás, de hasznos, még ha trombitás is az ember. Az őrmester látva, hogy nejének csábitója kiskiklik kezei közül, lekapta fegyverét a falról és az ablakon utána lőtt, de nem talált. Ekkor utána szaladt s elérvén őt kardjával véresre verte. Ezután visszatért a szobába, hogy a hütlén asszonyon is kitalhassa boszuját, de az asszony csak hült helyét találta. Előre sejtven az ekzekucziót, biztonsgba helyezte magát a menyecske. Az őrmester fölebbvalói előtt följelentvén az esetet, most a börtönben kesereg az asszonyi hütlenségén.

— **(Kereszt szentelés.)** Papp József városi törvényhatósági bizottsági tag f. é. ápril 23-ikán töltötte be 60-ik életévét. Papp, ki a város közügyeinek intézésében mindenkor tevékeny részt vett és sok életrevaló indítványval mozdította elő a közügyeket, az országgyűlési képviselőválasztásoknál pedig a függetlenségi és 48-as párti eszméknek mindenkor lelkes szószólója és előmozdítója volt, ez alkalomból a kis-balogányi dűlőben levő ut mellett egy szép kivitelű kőkeresztet állíttatott, melynek ünnepélyes fölszentelése f. hó 14-ikén pünkösdi hétfőjén lesz. A fölszentelési körmenet az ágoston-téri plébániatemplomból a reggeli istentisztelet után fog elindulni Károly Ignác apát plébános vezetése mellett.

— **(Harcászati lövészet a Mecseken.)** A 13 napi fegyvergyakorlatra bevonult tartalékosokkal f. évi május 9-ikén, szerdán, a Mecseken levő harcászati lőtéren harcászati lövészetet fognak gyakorolni. A rendőrfőkapitányság figyeimezteti a közönséget, hogy e napon a Mecsekre való kirándulástól tartózkodjék.

— **(Embortelen fiu.)** Fóris József keői lakos atyja halála után oly feltétellel kapta meg atyai örökségét, hogy édes anyját holtá napjáig eltartani köteles. Ezt a feltételt Fóris teljesítette is mindaddig, míg másodsor nem nősült. Ezek a napa és anyós közt napirenden voltak az összekocczások. Most történt, hogy az anya távozni akart gyermeke házából s keserű szemrehányásokkal illette fiát a rossz bánásmód miatt, a miben őt egy idő óta részesítették. A fiu annyira dühbe jött, hogy anyját kidobta a konyhába, hol az öreg asszony ájtultan rogyott össze, Fóris ekkor a földön fekvő édes anyja nyakába kötelet vetett és megfojtotta. Hogy a gyanut elhárítsa magáról, a már kiszenvedett édes anyjának holttestét a konyhában egy vaskampóra fölakasztotta. Csak az a kellemetlenség esett meg vele, hogy a konyhaajtót kívülről zárta rá az állítólagos öngyilkosra. Az esetnek gyorsan híre futott, s a csendőrség föltöbb magusnak találta Fóris magaviseletét. Bevitték Dárdára, a hol a járásbírósnál már beismerte szörnyű tettét.

— **(A városi központi választmány)** szombaton délután ülést tartott, hogy a jövő évi választók névjegyzékének összeállítását tárgyában bizottságot küldjön ki. A bizottság tagjai Egry József, Erreth Antal és Weiller Nep. János.

Engedjen meg még néhány kérdést, — jegyzé meg a vizsgálóbíró, miután jegyzőkönyvet vett fel Berteux vallomásáról.

— Nem, uram! — vonakodott ez — megmondtam önnek tétovázás nélkül mindent... Tovább beszélni a dolgról fölösleges és rám nézve nagyon krnos.

Ezzel egyelőre lezárták az aktákat. A sajtó több napon át foglalkozott az ügygel s világgá vitte a gyilkos vallomásait. A végtárgyalást a legnagyobb feszültséggel várták, mivel mindenki azt remélte, hogy a vádlott az esküdtek előtt oly felvilágosításokat fog adni, miket az előzetes vizsgálatnál elhallgatott.

Már körülbelül három hete volt Berteux Raoul a Mazasban, vizsgálati fogságban, midőn Gerard vizsgálóbírónak, a ki épen távozni akart irodájából, egy hölgyet jelentettek be, a ki sürgősen beszélni akart vele. — A vizsgálóbíró el lévén tökéleve, hogy ez alkalmatlan látogatást gyorsan lerázza, kalapjával a kezében fogadta a hölgyet. De az a fiatal lány, a ki eléje lépett, oly bájos volt, hogy a szigoru vizsgálóbíró megfedekezett arról, hogy milyen sietős a dolga s udvariasan kérde:

— Mivel szolgálhatok?

— Ön vezeti uram a vizsgálatot Berteux Raoul ügyében?

— Igen, kisasszony.

— Nos hát, azért siettem ide, hogy megóvjam az igazságszolgáltatást egy végzetes tévedéstől s hogy alkalmat nyujtsak önnek jóvá tenni egy végzetes mulasztást. Röviden, ön Volney Lucy vagyok.

— Lehetetlen? . . . Tehát nem gyilkolták meg önt?

— **(Szinházi műsor.)** Ma kedden: Szép Heléna Offenbach híres operettje. Szerdán: Lady Tartuffe francia szimfónia. Csütörtökön: Czigan báros Strausz János népszerű operettje. Legközelebbi előadásra kitűzetett: Három testőr Herczeg Ferencz új 3 felvonásos boházata, melyből naponként tartják a színpadi próbákat.

— **(Féltékenységből a halálba.)** Pozsgai József közhonvéd szeretett egy szobaleányt, kinek azonban nem imponált a katona-mondur, mert civilekkel is szívesen el-eltrécselgetett. Ezt az állapotot a közhonvéd nem bírta elviselni, mert rendkívül féltette kedvesét. Többször heves szemrehányásokat tett e miatt a leánynak, ki ilyenkor csak nevetett. Egy ilyen jelenet folyt le köztük pénteken is. S midőn a leány a féltékenységet csak kikaczagta, a szegény közhonvéd belátván, hogy így élni nem lehet, szolgálati fegyverével szíven lötte megát a sátorlábort egy üres barakkjában. Az öngyilkosságot csak este tudták meg, midőn a szerencsétlennek kimaradása feltűnt. Levelet találtak nála atyjához czimezve s a levélben elpanaszolja szerencsétlen szerelmét és sötét elhatározását s bocsánatot kér tetteért.

— **(Ha te úgy, én is úgy.)** Balázs Ferencz bodolyai lakos a napokban jelentést tett, hogy zártlatlan szekrényéből 5 frt 70 kr készpénzt ellopott. A nyomozás kiderítette, hogy a tolvaj Balásznak szolgálója Fleics József volt, ki a lopott pénzből 2 frtot már el is mulatott. Mikor arról értesült, hogy gazdája szigorú megbüntetését kéri, felkiáltott:

— Ah! Ha te úgy, én is úgy! S azt vallotta, hogy a mult év nyarán Balázs Farkastól 54 frt értékű boros hordókat lopott el a gazdájával együtt, ki azzal bírta rá a lopásban való segédkezésre, hogy lelövi, ha nem engedelmessékedik. A gazda és szolgálója a sádsi kir. jbiróságnál lettek följelentve.

— **(A pünkösdi vásárra)** mely tegnap kezdődött a szigetűl. vásártéren, igen sok lovat hajtottak föl. A kereslet azonban a kínálattal nem volt arányban, leginkább szarvasmarhákat kerestek. Az idő kedvező volt.

— **(Melyik a szebb nóta?)** Schnirer Pál szabolcsbányatelepi lakos ott mulatott f. hó 3-án a korcsmában Szokop Ferenczcel. Mikor aztán jól beboroztak, nótázni kezdtek. Járta a „Sujt az átok“ és a „helyre tyu tyu tyu.“ Egyszer aztán megpihentek s ekkor Szokop azt találta mondani, hogy a legszebb nóta a világon a „Sujt az átok“ s elkezdte megint fujni torka szakadtából. Schnirer kétségbevonva Szokop állítását s azt mondta, hogy az egész világon a „helyre tyu-tyu-tyu“ nóta a legszebb. Ebből a muzikális összekülönbözésből veszekedés, majd verekedés támadt, melynek vége az lett, hogy Schnirer egy késsel össze-vissza szurkálta Szokopot. A bőszenedühenőzöt az illetékes hatóság előtt följelentették.

— **(A felülvizsgáló bizottság)** tegnapi ülésén, mely Kardos Kálmán főispán elnökle alatt folyt le, 13 egyén volt előállítva. Alkalmának találatot 2, póttartalékba helyeztetett 1 s 10 végleg alkalmatlannak találatot.

— **(Véres lakodalom.)** Lakodalmát ülte május első napján Szvoboda József mobácsi gyepmester segéd arájával, Csernyáuszkay Annával. E lakodalmon a vidék összes gyepmesterei jelen voltak. Vigan folyt a multság reggelig, a mikor is a fiatal párt néhány vendég cigány zene kísérete mellett a gyepmesterei telepre kísérté haza. Ewald István bajai gyepmester a mulatságot megeléglélvén, pajtását, a kalocsai gyepmestert haza hívta. Nem tetszett azonban ez Leibhauszer György szegzárdi gyepmesternek s a távozókat erővel akarta visszatartani, fenyegetve, hogy a kocsi elé fogott lovakat is leszurja. Erre a jelen volt Gerner József mohácsi női szabó közbevetette magát a megtámadottak érdekében; de vesztére, mert a különben is felette indulatos Leibhauszer előbb őt szurta meg jobb alsó karján, a kést teljesen keresztül döfvén, majd saját anyján és a vőlegényen is kisebb szurásokat ejtett. Gerner a nagy vérvesztés folytán ájultan esett össze, a lakodalmas nép pedig szétfutott orvosi és csendőri segítségért.

— **(Megunta az életét.)** Andrásovics Mihály háziszolga Czirják Antal vendéglőjében, szombaton felakasztotta magát, de észrevették tettét s gyorsan levágták a kötelet. A kórházba szállították; orvosi vélemény szerint fölgögyulása valószínű.

Művészet, irodalom.

Fanchon asszony leánya. Varney szép zenéjű operettjét szombaton a rossz idő miatt nagyon kis számú közönség nézte végig. A kis közönség azonban nem vette el kedvét színészeinknek, kik jó kedvvel játszták végig szerepeiket. Javotte ot Kaposi Józsa játszta nagy ambícióval és szép sikerrel, többször megtapsolták. Kállai Lujza a közjegyző nem a hűség bordájában szótt feleségét élénken s diszkrétén játszotta. Igen szépen énekelt. Polgár (Bellavoine) pompás komikumával folyton derűtséget idézett elő. Sz. Nagy Imre (Jacquet), Kassai (főtás), Végh (a lovag) jeles játékkal általános tetszésben részesültek. Erdélyi, Bogánár, Veres kis szerepeiket igen ügyesen játszták el.

Cziterás negyedszer, vasárnap este is nagy számu közönséget vonzott a szinkörbe. A kitűnő előadás ezuttal is nagy hatást idézett elő.

Törvénykezés.

A Pritz-Hegedüs-féle bűntény. Tegnap vette kezdetét a Pritz- és társai bűntényének végtárgyalása Czigliányi Péla elnökle alatt. (Szavazó bírák: Koszér János és Göbel Gyula.) Vádhatalóság képviselője, Zsolnay György kir. főügyési helyettes. Védők: Britz József részéről Pleininger Ferencz, Hegedüs Károly részéről: Jilly Alajos, Ugródi Adolf részéről: Erdősi Lajos s Barrois részéről Liber György dr. A kir. törvényszék Pritz József pécsváradi felfüggesztett körjegyzőt a btk. 381. §. 2. pontjába ütköző csalás és a 393. §-ba ütköző közokirat hamisítás büntetetei miatt, Hegedüs Károly felfüggesztett árvaszéki nyilvántartót szintén a btk. 381. §. 2. pontja szerint minősülő két rendbeli csalás és a 393. §-ba ütköző két rendbeli közokirat hamisítás büntetetei miatt, Ugródi Adolf nyugalmazott körjegyzőt, és Barrois Ödön ügyvédi irnokot ezen büntettekben való bűnrészesesség miatt helyezte vád alá.

Pleininger védő kéri Jeszenszky Lajos és Gerdencs József árvaszéki ülnököknek tanui minőségben való megidéztesét.

Zsolnay György kir. főügyési helyettes a tényállást a következőkben adja elő: Baranyamegye árvtárában Wohlmut János nevében kezelt s kamatokkal összesen 1837 frt 70 kr-ra rugó összeget az árvaszék Wohlmut Ádám pécsváradi lakos részére utalványozta ki egy községi bizonyítvány alapján, a melyben Wohlmut Jánosnak, ki a korábbi gyámháti számadásokban Róthmuth János néven is előfordul, a Pécsváradon élő Wohlmut Ádámval való személyazonossága igazoltatott. A kiutalványozott összeget egy hitelesített meghatalmazás alapján Pritz József pécsváradi körjegyző vette föl a megyei gyámpénztárból, de Wohlmut Ádámnak csak 25 frt 50 krt adott ki belőle. Wohlmut a kapott összeget keveselvéen utána járt a dolognak s rájött, hogy Pritz 1800 frtot meghaladó összeget vett föl a számára, miért is Toldy Béla dr. ügyvédhez fordult az ügy rendbehözatala végett. Toldy dr. az iratokból a bűnös manipuláció alapos gyanuját látván fennforogni, följelentette az esetet a törvényszék vizsgálóbírájánál. A vizsgálat kiderítette, hogy Hegedüs Károly nyilvántartó és a mellette díjnökként működő Ugródi Adolf vették rá Pritz Józsefet, hogy a Wohlmut (Róthmuth) János néven gazdátlanul heverő pénzüsszeget egy hasonló nevű egyén részére vegye föl, mely célból Hegedüs meg is adta az utasítást a szükséges személyazonossági bizonyítvány megszerkesztésére. Pritz ezen bizonyítványt a pécsváradi előjárókkal alá is iratta, Hegedüsnek bekludta, ki azt jelentés mellett az árvaszéknek bemutatta. Az előadó ennek alapján a pénzt kiutalványozta s miután Igalics Rádo megyei főpénztáros a szabályzat értelmében Pritz abbéli kérelmét, hogy a pénzt Pécsváradra küldje ki, megtagadta, egy Wohlmut Ádám által a pécsváradi kir. jbiróság előtt aláírt meghatalmazás alapján maga Pritz vette föl m. é. december 23-án az 1837 frt 70 krt, a melyből még az nap 500 frtot Hegedüs kezére adott át, ki ebből saját állítása szerint 300 frtot az előadónak és 23 frtot Ugrósdynak adott ki. Pritz a nála maradt 1377 frtból le akarta vonni azon összegeket, a melyekkel Wohlmut Ádám a helyette beváltott váltók fejében neki és Gebhard Antal pécsváradi lakosnak tartozott, midőn azonban a bűntényi följelentésnek híre ment, Pritz az egész fölvevett összeget f. é. január havában az árvtárba visszaszolgáltatta.

Az árvaszéki nyilvántartás átvizsgálása alkalmával Hefner József részére a mult évben kiutalványozott 512 frt 50 kr örökség fölvétele körül hasonlóképp gyanus körülmények nyomára jött a megye alispánja, a mely vizsgálat kiderítette, hogy Hefner Józsefet Hegedüs Károly biztatására Barrois Ödön szólította föl ezen állítólagos öröksége fölvétele. Hegedüs Károly ezen pénz kikeresésére is vállalkozott azon föltétel alatt, hogy Hefner ez összeg felét neki engedi át, miután négynek kell rajta osztoznia. Hefner a Hegedüs által kiutalványozás céljából neki átadott bizonyítványt a püspök-bogádi községi előjárókkal aláíratta s Hegedüsnek visszavívén pár napra rá az utalványozást meg is kapta. Az ennek alapján fölvevett 512 frt 50 krból Hefner 256 frt 50 krt Hegedüs Károlynak át is adott.

Ezután következett a sorrend szerint elsőnek megállapított Hefner féle ügy tárgyalása.

Elsőnek kihallgatták Hefner József püspök-bogádi illetőségű pécsi lakost, ki előadja, hogy őt Barrois Ödön 1893. szeptember végén püspök-bogádi emberek által hivatta magához s azt mondta neki, hogy Baranyamegye árvtárában öröksége van, melyet föl lehetne venni. Hefnernek csakugyan még atyja, illetve bátyja után örökségi igénye lévén,

azon hiszemben, hogy ez az általa várt örökség, elfogadta az ajánlatot s Barrois-val együtt fölkereste Hegedüs Károlyt, ki két községi bizonyítvány fogalmazványát adta át neki, a melyben igazolva volt, hogy a gyámpénztárban Hefner János név alatt kezelt hagyatéki tömeg Hefner Józsefet illet. Ezt a bizonyítványt Püspök-Bogád község előjáróival aláíratta s Hegedüsnek átadta, ki ennek alapján a pénzt ki is utalványoztatta. Hefner az 512 frt 50 krt az árvtárnál fölvevén, ennek felét Hegedüs Károlynak kiszolgáltatta, mert Hegedüs azt mondta, hogy ezen pénzből a kiutalványozás körüli fáradozásért négyen osztoznak.

Barrois Ödön azt vallja, hogy Hegedüs figyelmeztette őt az árvtárban lévő püspök-bogádi illetőségű Hefner-pénzre, ezért kérdést intézett Kis Gadó János püspök-bogádi bíróhoz, kivel az utcán véletlenül találkozott, hogy nem tudja-e, hol lakik ez a Hefner? A bíró igenlő válaszára megbizta őt, hogy küldje Hefnert hozzá. Hefner meg is jelent nála s vele együtt elment Hegedüs hivatalába, hol csak Ugródi Adolfot találták. Ez Hegedüshez utasította őket, miért is Barrois megmondván Hefnernek Hegedüs lakását, odautasította. Nemsokára ezután Hefner ismét fölkereste őt s a Hegedüs által szerkesztett azonossági bizonyítvány leírására kérte fel, mit ő teljesítvén, azt Hefnernek aláírás végett átadta. A dolog további folyamáról nem bír tudomással s tagadja, hogy Hegedüstől a közbenjárásért bármit is kapott volna. Hefner ugyan ígért fáradozásáért honoráriumot, de ez is csak az ígretnél maradt.

Ugródi Adolf beismeri, hogy Hegedüs megbízásából Morócz Lajos somogyi jegyzőt felszólította, hogy a Hefner-féle és egyéb a jegyzőség területére szóló régi hagyatéki tömegek örökösait puhatolja ki, de tagadja, hogy a kiutalványozás körül egyébként befolyt volna s hogy ezért Hegedüstől osztalékot vett volna föl.

Hegedüs Károly a vizsgálóbíró előtt tett vallomását visszavonván, úgy adja elő a dolgot, hogy Hefnert Ugródi és Barrois hozták el hozzá azzal hogy a Hefner János-féle pénz ezt illeti; ő ennél fogva a szükséges azonossági bizonyítvány fogalmazványát elkészítvén, átadta Hefnernek s midőn ez aláírva elhozta, megtette szokásos jelentését az utalványozás iránt. Azt várta, hogy az árvaszék ezen jelentésre vizsgálatot fog elrendelni, de meglepetéssel értesült róla, hogy a pénz vizsgálat nélkül kiutalványozva lett, mire nézve az ügy előadója azzal nyugtatta meg, hogy ő az adóhivatalban felkutatván a volt es. kir. összesített árvtári iratokat, azokból meggyőződött, hogy a pénz csakugyan Hefner Józsefet illeti, kinek neve az összesített árvtár felosztása alkalmával csak tévedésből lett Hefner Jánosnak írva, miért is a további vizsgálatot elrendelni fölöslegesnek tartotta. Az árvaszék által bekívánt beíró könyvecske Hefner birtokában nem lévén, ismét egy községi bizonyítványt fogalmazott arra nézve, hogy a beíró könyvecske elveszett. Ennek és a nyugtára vezetett újabb azonossági bizonyítvány alapján Hefner a pénzt fölvette, a melyből Hefner neki az eleve ígért felerészét önként átadta s abból egy részt az ügy előadójának, 30—30 frtot pedig Ugrósdinak s Barroisnak adott. Tagadja, hogy roszhiszeműleg járt volna el, mert Hefner határozottan állította, hogy a pénz az övé, ezt az előadó is, mint az általa tett utánjárás eredményét megerősítette.

A délután folyamán az ezen ügyre vonatkozó tanuk lettek kihallgatva. Morócz Lajos volt somogyi jegyző előadja, hogy Hegedüs és Ugródi föl-szólították segédkezésre az árvtárban lévő régi pénzek kiutalványoztatására, mert ezeknek gazdáik úgy sem jelentkeznek már s inkább osztozzanak ők rajta, mint az államkincstáré legyen. Tartani nem kell semmitől, mert már ülnökük is van, ki az utalványozást keresztülviszi, csak keressen hasonló nevű egyéneket, kiknek azonosságát bizonyítvánnyal igazolja.

Czupi Ede patacsi körjegyző vallja, hogy Ugródi őt is felszólította Hegedüs jelenlétében egy ily régi tömeg felvételére, ha másképp nem lehet, egy hasonló nevű nem létező egyén részére kiállítandó azonossági bizonyítvány segítségével.

Tóth József és Kemény György szabolcsi előjárók vallják, hogy ők az azonossági bizonyítványt Hefner faggatására aláírták, mert ifj. Kemény György és Csordás József, a kik Hefnert ismerték, ők becsületes, jóra való embernek mondták.

Ez utóbbi tanuk általános derűtség között előadták, hogy Hefner azt mondta nekik: „Ő nem keresi a pénzt, hanem a pénz keresi őt“ s ezért kell a bizonyítvány.

A tanuk meghiteltetése után a tárgyalás folytatása a mai napra halasztatott.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felolós szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

Irodai munkát vagy térképek készítését

elvállal Pécsen a délelőtti órákban egy az irodai teendőben s térképészben úgy magyar hivatalos fogalmazásban jártas jó kézírású intelligens fiatal ember.

Czím a kiadóhivatalban, hova esetleg s mielőbbi szíves ajánlatok kéretnek.

Az illető szabad ideje június hó 15-étől kezdve 3—4 hónapig terjed.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszertárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend. gyógyszertárban. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szent-györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi Gy. gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

9014. sz.
1894.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mamel József végrehajtható javára Otterbein Gáspár olasz lakos ellen az olasz 68. sz. tjkben felvett 129. hsz. 51. sorsz. házra udvartér és kertre 480. frt. + 347. hrsz. részletre 25 frt. + 898. hrsz. sz. részletre 47 frt, a 134. sz. tjkben 338. hr. sz. alatt felvett fekvőségre 128 frt, a 190. sz. tjkben 897. hr. sz. a. felvett részletre 67 frt kikiáltási árban **1894. évi június hó 7. napjának délelőtti 10 órájára** kitűzött árverés Dr. Krausz Jenő ügyvéd 139 frt tőke és járulékaikielégítése végett is megtartatni fog.

Pécsen 1894. évi ápril 16-án.

A kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz,
kir. trvszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

Néhai Bach János s neje Litter Katalin tulajdonát képező és a pécsi 27. sz. tkvi és a megye-**utca 5. sz. a. ház; 894. évi május 21-én d. e. 10 órakor** a törvényszék árverési szobájában önkéntes árverés útján, elárvereztetni fog. Árverezni szándékozók a feltételeket nálam megtekinthetik.

Pécs, 1894. május 5-én.

Dr. Toldi Béla

ügyvéd.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A színház és a kir. posta-távirda hivatal közelében, jó karban lévő földszintes

sarok ház

szabadkézből, kedvező feltételek mellett eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

925 sz.

1894.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a bonyhádi takarékpénztár végrehajtható Schmidt József végrehajtható szenvedő elleni 190 frt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a sásdi kir. járásbíróóság területén levő Szászvároth és határában fekvő a szászvári 91 sz. tkvben foglalt + a. 152 hlsz. 27 sz. ház, legelő erdőilletőségre 405 frt. és a 251 sz. tjkben foglalt + 2781 hlsz. szőlőre 112 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi Május hó 16. napján d. e. 10 órakor a községi házban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 40 frt. 50 krt. és 11 frt. 20 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal átszámított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon 1894. évi február hó 27. A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Warga Jenő

kir. aljársbíró.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

MOHAI

AGNES

FORRÁS

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízű kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termelt savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyuvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendelem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, bolyaghurut és torokhurut eseteiben.

Budapest, 1892. március hava.

Dr. Kéti Károly,
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt kolera-járvány alatt mohai Ágnes-forrását kitünő sikerrel rendeltem. A gyomor és bel működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyuvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstataáltam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legelső helyen áll.

Budapest, 1892. november 17.

Dr. Glaser Marcel.

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincsét, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeknek ajánlani; a körjavulat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.

Adja Isten, hogy a külföldi hasonczéla alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk ásványviz-forgalmából.

N.-Szalonta, 1892. október 20.

Dr. Deme Béla,
járás és Biharm. t. b. főorvosa

A kolera-megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos
Iráktár

Édeskuty L.

cs. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítónál.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Könyvnyomda- helyiségváltoztatás

A

Taizs Mihály-féle

könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bolthelyiségbe helyez-
tetett át.